

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וידבר ה' אל משה לאמר. אשה כי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב. א-ב)

כתב מהר"ע יעבץ זצ"ל בחיבורו 'אפיקי מים' על פס' זה: א"ר שמלאי, כשם שיצירתו של אדם אחר כל בהמה חיה ועוף, כך תורתו נתפרשה אחר כל בהמה חיה ועוף, שאם זכה אומרים לו, אתה קדמת לכל מעשה בראשית, ואם לאו, אומרים לו יתוש קדמך שלשול קדמך, והטעם שהאדם יתנהג בעונה רבה ואל יתגאה, שאל"כ יאמרו לו, אפי' יתוש שהוא בריה קלה ביותר קדמך בבריאת העולם, ואם אדם הגון הוא, אומרים לו שהוא קדם אפי' למלאכים, ומאחר שכל היתרון שיש לאדם על הבהמה, הוא הדעת והדיבור, לכן אם זכה להשתמש בהם ללימוד תו"מ, הוא קדם לכל מעשה בראשית, אבל אם נשתמש בהם ללה"ר ודברים בטלים, הרי הבהמה טובה הימנו שיש לה מעלה שהיא דוממת.

ונלע"ד שהכוונה לצד המעלה, שאם האדם מטיב את מעשיו ומתנהג לפי רצון הי"ת, אזי מעלתו כ"כ גדולה ואפי' מהמלאכים, לפי שיש לו דין קדימה במחשבה, דסוף מעשה במחשבה תחלה, ולא עוד אלא שכל הנבראים לא נבראו אלא לצרכי האדם ותועלתו, אבל אם הרע מעשיו ועבר על רצונו ית', אזי אומרים לו, אל תתגאה בעולמך, שהרי יתוש קדמך בבריאה והוא בריה פחותה וקלה, ולא עוד אלא שכל בע"ח אינן לא לשכר ולא לעונש, וכל קיומם אינו אלא לפי רצון הי"ת ולתועלת האדם, אבל אתם בן אדם שנבראת בדעת ובינה, אם תטיב מעשיך צפוי לך שכר בעוה"ז ובעוה"ב, ואם לאו, סופך לעונש חמור, ולכן מן הדין שתדע תמיד את מעלתך על כל היצורים, מעלת השכל שבך להיות עושה רצונו ית' בתו"מ ובמדות הנעלות, ובזה תהיה מבחר היצירה ותפארתה. עכ"ל.

וענין העונה חשוב עד למאוד ולכן גדולי הדורות מחברי השירות הזכירוהו רבות בשירותיהם. וידוע ומפורסם הנשיד של הרב שלמה בן סעיד 'שמע הא-ל' אשר בו אמר הפייטן בבית השני 'לפניך אני נחשב כאין, יתוש קטן קדמני תחילה'. והוא מיוסד ע"פ המדרש דלעיל [מילתא אגב אורחא. בבית האחרון אמר הפייטן 'אני קל מנמלה', וראיתי לאנשים רבים וטובים שאינם יודעים מה כוונתו 'קל'. וביאורו כמקרא שכתוב 'קלו המים' (בראשית ת. יא) שפירושו 'נפחתו', וכן כאן 'אני פחות מנמלה'.

ודבר העונה מחויבת להיות בראשיתו של האדם, וכמו שאמר אבא שלום שבזי זצ"ל בנשיד 'אם תחפצה' וז"ל: זולבש עונה מימי בחרותך' וסמך אליו 'ומאס עצת ריקים אשר יתיהרו', ולא בכדי הסמיכם זה לזה, כי מי שהוא עניו מרגיש בעצמו שאינו שוה לכלום וממילא אינו בא לייעץ לאחרים כי מבטל עצמו מכל וכל ורק אם פונים אליו ייעץ ואף זו בעונה גדולה, משא"כ הריקים מרגישים בעצמם שהם יודעים וכביכול דואגים לשני ובאים לייעץ לאחרים [דזה פשוט שאין אדם ילך להתייעץ עם ריקים] וזה יביא אותם לגאווה.

ואין כוונת הפייטן שרק מגיל הבחרות דהיינו בגיל שלוש עשרה ארבע עשרה כמו שמבינים היום, אלא כבר מילדות יש לחנך לזאת ובחור הוא לשון צעירות ואכמ"ל בזה. והמציאות מעידה שאם לא משרשים זאת בילד מקטנות, עם השנים אפו הולך ונהיה רם ונשא והוא מבין הכל ואין מי יאמר לו מה תעשה ומה תפעל, וגם כשמוכיחים אותו על פניו, מתייחר בעונה שהוא יודע מה שהוא עושה. והיום יש הרבה אנשים המתייפפים ולא מגדירים זאת כגאווה אלא כ'בטחון מופרז', והן אמת שיש פעמים שהבטחון המופרז אינו קשור לגאווה, אך רובא דרובא הבטחון המופרז נובע מגאווה. וכשלא קורים לתינוק בשמו אינו יודע כיצד לתקנו. כמו"כ רבות הפעמים שדברים אלו שכיחים אצל ילדים שלאחד מההורים משרת מנהיג הן בתחום הרוחני והן בתחום הגשמי, כי הם רואים הנהגות הוריהם שכורח המציאות מביאה אותם לכך וכמו שאמר משה ליהושע טול מקל והכה בקודקדן ואכמ"ל] ומחקים מעשיו. ע"כ יפקח אדם עיניו על ילדיו וירגילם להתנהג בעונה תמיד, וידבר על זה רבות, ויספר מעשיות מגדולי הדורות, וישמש דוגמא הוא בעצמו עד כמה שאפשר, וראשון לכל ירבה תפילה לצור קונו, ויהי ה' בעזרו, אכ"ר.

ילכו מחיל לחיל. ב"ה בזכותכם שמחנו משפחות רבות מבני עדתינו ב'מתנות לאביונים', ועתה לפנינו מצות "קמחא דפסחא". וכבר אמר מרן הגר"י רצאבי שליט"א עניי עדתך קודמין... אשר ע"כ ניתן להעביר מעות אלו לידינו ובעזרי"ת נחלקם למאן דצריך מבני עדתנו, וכל המוסיף מוסיפין לו מן שמיא.

פתרונות לפרשת 'שמיני'
 אחודה חידה! 'חזיר' כמובא במדרש 'מנחת
 יהודה' למהר"י גיזפאן יעו"ש.
 הזוכה בהגרלה: מתניה נהרי.
 מי בתמונה: הרב שלום קלאזן.
 הזוכה בהגרלה: מתניה נהרי.

**הוא עמק
 אך לא עמק
 וגם לא עמק**
 בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

כוס חמישי וכוסו של אליהו הנביא

כתב מהרי"ץ בעץ חיים באגדתא דפסח וז"ל:
 זה לשון הרמב"ם [פרק ח' הלכה י'] ויש לו למזוג
 כוס חמישי ולומר עליו הלל גדול, וכוס זה אינו חובה כאשר

ד' כוסות עכ"ל. ומהר"י אברבנאל כתב אם רוצה לשתות כוס חמישי, יש מהפוסקים

שכתבו שהוא רשות, ויש מהם שאמרו שאסור לשתות אחר ד' כוסות וכן דעת הרי"ף. ויראה שאין זה מן
 המשנה דאין מפטירין אחר הפסח אפיקומן, דהיינו שלא לאכול, אבל משתה שרי. אבל המנהג אצלנו
 בספרד כן הוא, כדי שלא להוסיף על ד' כוסות עכ"ל. והרשב"ץ כתב, כוס חמישי יאמר עליו הלל הגדול
 דברי ר' טרפון [עייני בגמ' דף ק"ח ע"א, ונראה שהוא גורס כרבי חננאל יעו"ש. וכן מוכח מרש"י ורשב"ם שכתבו
 הכי גרסינן, שמע מינה שראו גירסא אחרת. הערת פרי עץ חיים שם]. ויש מפרשים דברי ר' טרפון הם חולקים
 על המשנה שאמרה לא [יפחות] [יפחתו] לו מד' כוסות, והוא סובר ה' כוסות. ולפי זה אין לעשותו,
 דיחידאה הוא. וזה אי אפשר, דהאמוראים בגמרא שקלו וטרו אליביה מאי הלל הגדול ובחידושנו על
 מסכת פסחים ד כז. הבאנו שאין זה מוסכם לומר דאמן דשקלו וטרו בגמ' אליביה, הלכתא כוותיה, ועיין עוד בזה
 תוספות ברכות דף כ : ד"ה רב חסדא, ורמב"ן במלחמות ר"פ לולב הגזול ורא"ש ור"ן ויתר הראשונים שם, וכסף
 משנה פרק ו' מתלמוד תורה הלכה ג', ומגיד משנה פרק ח' מחמץ ומצה הלכה י"א, ופכ"ב מאיסורי ביאה הלכה
 י"ג, ועוד בדוכתי טובא. הערת פרי עץ חיים שם]. והגאונים סוברים שאינו חובה, ואין אסור לעשותו אלא
 רשות, גם מצוה מן המובחר לעשותו כדי לומר עליו הלל הגדול וכו' ע"ש. והטור כתב בסימן תפ"א כל
 מרי פלוגתא בזה. ונראה לי דרבינו הרמב"ם סובר דמתניתין לא פליגא ארבי טרפון, מדקאמר
 במתניתין לא יפחתו לו מד' כוסות. ומדלא תני נותנים מלו ד' כוסות, שמע מינה דבעי למהיב ליה ה'
 פסי וכדעת רבי טרפון, אלא שאם בא לפחות לא יפחות יותר מארבעה, דאפתי הד' חיובא נינהו
 והחמישי אינו רק למצוה. ורוב העולם ראו כיון שאין חיוב בדברי הרמב"ם לשתות כוס חמישי, שב ואל
 תעשה עדיף, כיון שלדעת אחרים איסור לשתות כוס חמישי על כן נהגו לסמוך הלל הגדול להלל
 המצרי. עכ"ל.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לרפואת ולזוג
 הגון הרה"ג
 יחיאל בן יוסף
 גרפי בשכחע"י

להצלחת נפתלי
 טביב הי"ו

וכתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בפרי עץ חיים שם אות שכ"א וז"ל: מה גם דרבינו הרמב"ם עצמו היה נוהג שלא לשתות כוס
 חמישי, כמו שהעיד בנו בר"ר אברהם הנגיד הובא במעשה רוקח שם [ועיין בדברינו לעיל אות ל"ג ד"ה ובדברינו]. וסיים המעש"ר
 דלפי זה מה שכתב ויש לו למזוג וכו' הכוונה דמעיקר הדין אין איסור להוסיף, אמנם הנכון שלא להוסיף ע"כ. ועיין מ"ש בס"ד
 בבארות יצחק הלכות לולב ס"ק קי"ג דף רכ"ב בבאור סגנון "ויש לו" המצוי בדברי הרמב"ם. ומדנקט רבינו המחבר בלשון רוב
 העולם, משמע שמיעוט נהגו, וכן ראיתי למהרש"ש זיע"א בשירו בליל שימורים וכו' אז תגילה ותשמח נפשי, בהלל גדול על
 כוס חמישי וכו'. וכן יש מקומות עד זמנינו שנהגו כן.

ולעניין ברכת בורא פרי הגפן על כוס חמישי, ראיתי להר"י משתא בדף רצ"ב שכתב שלא לברך, ונראה שהעתיק כמו מן הטור
 סימן תפ"ו, אך נראה שהטור לשיטתו שאין מברכין רק על כוס א' וג', מה שאין כן לדידן, וכן מפורש באבודרהם וברשב"ץ
 לברך גם על כוס חמישי. אמנם הטעם לברך על כל כוס הוא משום דכל חד וחד מצוה באנפי נפשיה, וכדלעיל בדברי רבינו
 המחבר בהקדמתו ד"ה כל כוס, וזה לא שייך כאן. לכן מסתבר שעדיף לכוון בכוס רביעי לפטור את החמישי. ואם הוא נמלך,
 אזי גם להטור צריך לברך. וע"ע בהגד"ש מדף קס"א ואילך, קונטרס ארוך בבירור כל השיטות אודות כוס חמישי. עכ"ל.

כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א ב'שע"ה' סי' צ"א ה"א: כוס של אליהו לא נהגו אצלנו, עכ"ל. ובעיני
 יצחק שם אות ה' כתב וז"ל: אבל כסא של אליהו כשיש מילה, נוהגים אצלנו, וכדלהלן בחלק יורה
 דעה הלכות מילה סימן קנ"ט סעיף י', דשאני התם שיש לזה מקור בפרקי דר' אליעזר ובזוה"ק שכך
 התקינו חכמים, כדאיתא בטור ובית יוסף יו"ד סוף סימן רס"ה, ובעץ חיים למהרי"ץ דף קע"ח עמוד א',
 וכ"ה בשבלי הלקט הל' מילה סימן ו' בשם הלכות גדולות. ועיין בפירושו של הרע"ז ספורנו ריש פרשת
 וירא. וע"ע מקורות, במאמר כסא אליהו הנביא, להרי"א מרגליות, סימן א'. ואעפ"י שנמצא במדרש
 על פסוק ליל שימורים וגו' שבליילה זה המשיח ואליהו מתגלים, וכמ"ש בתו"ש שמות י"ב אות תרט"ו
 שמכאן סמך ומקור למנהג כוס של אליהו יעו"ש, אינו אלא טעם ושורש למנהג, אבל חז"ל לא הנהיגו
 זאת, וזה פשוט. ועיין למהר"ם חאגיז (בדף האחרון שבש"ת שתי הלחם) שכתב שלא להלעיג במנהגן
 של ישראל זה בארצות אשכנז ואיטליה. ויש מנהג "שולחן של אליהו", שהוא סעודה לעניים, עיין עליו
 בדרכי תשובה הלכות חוקות העמים סימן קע"ח ס"ק כ"ב, וגם זה לא שמענו ולא ראינו.

להתענג עם כאלה
 תלמידים בלע"ה

לעילוי נשמת

סעדיה בן מנצור ז"ל, רפאל בן סעדיה ז"ל, משה בן
 סעדיה ז"ל, רדה בת עזוד ע"ה, תנצב"ה

לזש"ק

תומר ישראל בן יעקב
 ואודליה בת מנשה

מהליכות אבותינו

הנהגות ענקי הרוח בצרכי שבת

ידוע ומפורסם שגדולי עדת יהדות תימן התפרסמו בעונותנותם הגדולה, וככל שגדלו יותר ויותר, כן גדלה עונותנותם. נעלה דברים שנכתבו על אחד מיני רבים, והוא על מהר"י קרח זצ"ל אשר היה עני מרוד וכך כתוב עליו במבוא לספר 'משכיל דורש': מסתפק במועט בורח מהשררה והפרסום. נהנה מיגיע כפיו בכתיבת ס"ת כדי להחיות נפשו בצמצום בעוה"ז. שראה התכלית בו לעשות אך נחת רוח למקום ב"ה.

שח לי הישיש ר' משולם הכהן, כי צרכי השבת היה קונה כל פרט בהליכה מיוחדת לשוק, שעייז יטרח הרבה לכבוד השבת, וכרב נחמן בשעתו דהוה מכתף ועייל מכתף ונפיק (שבת קי"ט).

צא ולמד היאך הוציא מעט פרוטותיו, איזה להכרה, ואיזה מפאת הבושה ממוכרי הדלועין אשר ניחר גרונם למכור מרכולתם, מצפים לעת יעבור מארי יחיא על ידם להפציר בו שיקנה הדלוע הגדול. יודעים הם כי אינו צריך לכל הדלוע, אבל סוד כמוס היה להם כי חזקה עליו שייצר לו להשיב פניהם ריקם. כשאשתו תתמה מדי פעם על כך, יענה לה "מה אעשה, עברתי על ידם הפצירו בי, נתבישתי מהם וקניתי מידם לכבוד שבת".

סוד גלוי הוא לשכנוי כי לו תורה ולא קמת, ומה מאד צר להם שאין יכולים לזכות להעניק לו מברכת ידם, כי שונא מתנות "יחיא" ומעשה באשה אחת בדמות מסתורית נכנסה בליל שבת לאשתו, מסרה לידה בקבוק יין לאמר, זאת למארי, ומיד נסה לביתה. לאחר שחזר עטוף בטליתו מבית הכנסת ושני מלאכיו עמו להעיד על שמחת השבת, תמה לחזות ביין לא לו על שולחנו. כששמע המעשה ענה לאשתו במורת רוח כי לא ירצה עוד לעולם יארע כמעשה זה. גם הלואה שניתן להשיבה לא היה לוהה. עכ"ל. והלואי ונזכה להיות מעט מן המעט אשר היה בהם.

מעלת השירה ומעלת מחאה

דבר אל בני ישראל וכו' אשה כי תזריע וגו' (ויקרא יב. ב)

אמרו רז"ל איש מזריע תחלה וכו' וכתב הרמב"ן ז"ל שכן דעת חז"ל בפועל ההזרעה שהאיש מזריע לובן שממנו העצמות וגו' והאשה מזרעת אודם שממנו בשר וגו' וכן דעת חכמי הרופאים אבל גדולי היוונים סוברים שאין (משא) לזרע האשה בהולדה כלל.

יש להקשות למה התחיל הכתוב בדיני היוולדת והפסיק ביניהם וכתב תורת הצרעת ואיחר דיני נדה וזבה, ועוד וביום השמיני ימול בשר ערלתו זה הפ' אין טעם ושייכות לו עם הענין בכאן כמו שהקשו המפרשים.

ואשר לעד"ן להשיב בהקדים מ"ש בפליאה ז"ל כל מה שברא הקב"ה בעולמו בהמות חיות ועופות עשה הבדל ביניהם איזה אסור ואיזה מותר אך במין האדם לא עשה הבדל בין זה לזה, כי כולם נראים אדם לכך צוה הקב"ה לאברהם לעשות המילה להיות הבדל בין האומות. ואין לומר שיעשה הקב"ה הבדל אחר ביניהם בשנוי מרחם בבריאה, שא"כ יאמרו שיש שתי רשויות ח"ו, זה ברא אלו וזה ברא אלו ע"כ, העולה מזה שהמילה בישראל כמו סימני הטהרה בבהמה וחיה.

עוד אחז"ל בויקרא רבה על פרשה זו הביאו רש"י ז"ל א"ר שמלאי כשם שיצירתו של אדם אחר כל בהמה חיה ועוף במעשה בראשית, כך תורתו נתפרשה אחר תורת בהמה חיה ועוף עכ"ל. נמצאנו למדים מזה שכמו שבפרשה הקודמת בתורת בהמה חיה ועוף הקדים ללמדנו תורת סימני הטהרה בהם, ואח"כ תורת טומאתן וטהרתן, כך בפ' זו הקדים תורת סימני האדם המטמא בטומאות שזוכר, ואח"כ הזכיר תורת טומאתו וטהרתו, ומה הוא הסימן שבו ישראל נבדלים מן האומות, והיא המילה, לזה אמר תחילה אשה כי תזריע וילדה זכר וביום השמיני ימול ואח"כ הזכיר שאר תורת טומאתו וטהרתו.

ופתח בתורת הצרעת שהיא נוהגת בזכרים ובנקבות בשוה, ואח"כ חזר להשלים דיני הזב והזבה ממוצא דבר למדנו למה הקדים דיני היוולדת ואח"כ הפסיק הענין והתחיל תורת הצרעת וטהרתה בשלימות, ואח"כ חזר לתורת הזב והזבה והנדה. ופרשת היוולדת כאן היה מקומה, משום דסימנין אצטריכה ליה לכתוב תחלה ולכך הקדים פרשת היוולדת שבה נזכרה המילה מפני שהיא הסימן למי שעליו כל תורת האדם שיבאר אח"כ ודי למבין.

(משכיל דורש' למהר"י קרח זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

מי המציל? (ח"א)

פעם חלה הרב אברהם רדאעי חולי מסוכן אשר ממנו השתתק כל גופו עד שלא היה מזוי לא יד ולא רגל והגיע למצב שהתייאשו לו כבר מהחיים וכסו את פניו כנהוג בגוססים מחכים לרגעים האחרונים, ובעודם דוים ורוחשים, והנהו מנפנף בידו מתחת לשמיכה. הם נגשו להסיר קצת הסמיכה מעל פניו והנה רומז בידיו שהוא רוצה לשתות ובאותה שעה ראו כל גופו שטוף ביועה ושמחו בכך שזה סימן יפה לחולה. והנה פושט רגליו קצת, ומושיט ידיו ומבקש לזקוף אותן קצת ולסמכו, והי הולך וחזק עד שנתרפא וחזר לאיתנו. ויהי הם מספרים פלאי ה' וגבורותיו אשר החיה אותו ופדה את נפשו ממות, והגידו לו כי כבר היו מתיאשים לראותו עוד בחיים. אמר להם הרב...

המשך א"ה בל"ד בשבוע הבא

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,

יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב יחיא בן משה זצ"ל נולד בשנת ה'תרנ"ה בערך. היה ראש הקהילה היהודית ביישוב צומעא שבמחוז ביצ'א. היה עשיר והתפרסם בגמילות חסדים. נפטר שם בשנת ה'תש"ה. תנצב"ה.

התודה...

ו הברכה...

לכל התורמים היקרים והנכבדים אשר הם בעילום שמם חפצים ונותנים מהוגם וממה שזיכם ה' ב"ה למען חזק מסורת אבותינו הקדושים. יה"ד שיזכו לכל הברכות האמורות בתורה, ויראו כל צאצאיהם הולכים בדרך ישירות, עושים רצון קוניהם באהבה ובשמחה, מתוך בריאות איתנה ועורא מעליא, אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: e0504150896@gmail.com

תפארת בנים

מבצע לומדים בהתמדה, בבית ובתלמוד תורה אשר מתקיים בתקופה זו לכל תלמידי הכיתות, זכו בהגרלה בפרסים חומשים גדולים תורת אבות התלמידים המתמידים מאיר עמר נ"י כיתה ו' יוסף שיאחי נ"י כיתה ו' אשריכם תלמידי חכמים...

תלמידי הכיתות יצאו להתרועע בפארק העירוני, קודם יציאתם עשו תלמידי כיתה ב' שיעור חצר, ובפארק עצמו שניים מתלמידי כיתה ח' חגגו סיומי מסכתות אשר למדו, אשריכם ומה טוב

גני ילדים / תלמוד תורה "עטרת חיים"

ג"ש המהר"ץ ורבוה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק ראבי"א שליט"א בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשפ"ג

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה לשנה"ל תשפ"ג הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5 לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד בצילום ת"ז של שני ההורים + ספח

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים פרטים בפל: 050-4150896 באדיבות התורמים היקרים לרישום:

יש להגיע למוזכרות הת'ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזשיק יובל בן דוד ורות בת זכריה

לזשיק שלום בן יעקב ומירב טליה בת מנשה